

Barcelona com a relat en disputa: entre el mite de l'èxit i la incertesa del projecte

Publicat per [Interacció](#) [1] el 19/03/2018 - 13:06 | Última modificació: 15/04/2026 - 13:32

El suplement *MésB* de la Vanguardia no és només una recopilació d'idees per relançar Barcelona. És, sobretot, un exercici de reconstrucció d'un relat que es percep erosionat. El punt de partida no és neutre: Barcelona ha estat un èxit. El problema és que aquest èxit ja no funciona com a garantia de futur.

El document insisteix en una narrativa coneguda. La ciutat es construeix com a cas exemplar de transformació urbana a partir dels Jocs Olímpics, amb una combinació de lideratge polític, societat civil activa i projecte compartit. Aquesta tríada apareix reiteradament com la clau d'un model que va permetre posicionar Barcelona com a marca global, capaç d'atraure turisme, inversió i reconeixement internacional.

Ara bé, aquesta mateixa narrativa conté una fissura. Diversos textos del suplement apunten que el model s'ha esgotat o, com a mínim, ha entrat en una fase d'esgotament funcional. La ciutat ha viscut dels rendiments d'aquella transformació mentre emergien problemes estructurals: dependència del turisme, dificultats d'accés a l'habitatge, pèrdua de pes d'activitats productives i debilitament de la capacitat institucional de lideratge.

El diagnòstic és ambigu. D'una banda, es parla de crisi de reputació, desorientació i pèrdua de rumb. Barcelona passa de "metròpolis envejada" a ciutat amb dubtes sobre el seu futur global. De l'altra, es manté intacta la confiança en els seus actius: talent, cultura, qualitat de vida, ecosistema científic i capacitat d'atracció internacional.

Aquesta tensió travessa tot el document. No es qüestiona el model en profunditat. Es planteja més aviat la necessitat de **reactivar-lo**. Les propostes giren entorn de recuperar lideratge, reconnectar actors (administració, empresa, cultura, ciència), reforçar l'àrea metropolitana i apostar per sectors estratègics d'alt valor afegit.

La cultura hi apareix amb un paper revelador. És invocada com a factor de cohesió, projecció i transformació urbana, fins i tot com a possible "aglutinador" d'un nou cicle (per exemple, a través d'una biennial que connecti art, ciència i coneixement). Però no s'acaba de concretar com a política pública estructural. Funciona més com a recurs simbòlic que com a eix de governança.

Aquest desplaçament és clau. El document no diu que la cultura hagi perdut importància. El que mostra és que **ha canviat de lloc**: de vector central de transformació urbana a recurs dins d'un ecosistema més ampli dominat per

l'economia del coneixement, la innovació i la competència global entre ciutats.

El resultat és un relat que intenta sostenir dues coses alhora: la continuïtat del mite de Barcelona com a ciutat d'èxit i la necessitat d'un nou cicle que encara no té forma definida.

I aquí és on el document es torna més interessant del que sembla: no tant per les idees que proposa, sinó pel que deixa entreveure.

Barcelona no té un problema d'idees. Té un problema de projecte compartit capaç d'ordenar-les.

[Més Barcelona. Idees per relançar Barcelona](#) [2]

Categories: Actualitat

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: innovació cultural

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: economia de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/2018/mes-barcelona>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/mesbarcelona.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7510>